

Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ

 αοιδίμος Κ. Καλλιάδης, υἱὸς τοῦ μεγάλου ποστελνίκου Σωτηρίου Καλλιάδου, τοῦ ἐπὶ τε ἄλλαις ἀρεταῖς καὶ ἐπὶ φιλομουσίᾳ διαπρέψαντος, ἐπιμεμελημένης τυχὼν ἀγωγῆς, ἀπεστάλη ἐν συνοδίᾳ τοῦ αοιδίμου Κωνσταντίνου Ἡροκλέους Βασιάδου, ὅστις ἐγένετο διδάσκαλος αὐτοῦ, εἰς Παρισίους, ἔνθα ἐσπούδασε τὰ νομικά. Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ταχέως κατέλαβεν ὑπέροχον θέσιν ἐν τε τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς γράμμασιν. Ἐγένετο διευθυντὴς τοῦ γραφείου τοῦ τύπου καὶ εἶτα μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, ἀξιωθείς πολλῆς εὐνοίας καὶ τιμῶν παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως. Ἐδρασαν ἐν τε τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς καὶ ἐθνικοῖς, πολλάκις γενόμενος μέλος τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου καὶ διαφόρων συνελεύσεων ἐν ἐκλογαῖς πατριαρχῶν ἢ μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου. Ὁ δὲ Ἰωακείμ ὁ Γ' ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, τὰ μέγιστα ἐκτιμῶν Κωνσταντῖνον τὸν Καλλιάδην, προεχειρίσατο αὐτὸν μέγαν ρήτορα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, κανονίσας σὺν τῇ περὶ αὐτὸν ἱερᾷ Συνόδῳ τότε τὰ τοῦ ὀφφικίου του καὶ ἀπονεύμας αὐτῷ δίπλωμα ἐπὶ μεμβράνης. Πλείστων φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καθιδρυμάτων ἐγένετο πρόεδρος ἢ μέλος τῶν συμβουλίων αὐτῶν, ἢ δὲ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ, οὗτινος ἐκ τῶν ἰδρυτῶν ἐγένετο, πρῶτος γραμματεὺς καὶ ἐπτάκις πρόεδρος, δρᾶσις αὐτοῦ ἦν τῶν σπουδαιωτάτων. Ὁ φιλολογικὸς Σύλλογος πολλὰ ὀφείλει τῷ ἀνδρὶ, διότι ἐν πολλαῖς δυσχερεσίαις περιστάσεσιν εἰς αἴσιον λιμένα ὠδήγησε τὸ σκάφος αὐτοῦ· πάντες δὲ οἱ συνεργασθέντες αὐτῷ ἐφίλουν καὶ ἐτίμων τὸν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αοιδίμου διδασκάλου αὐτοῦ Ἡροκλέους Βασιάδου πολικὸν ἀστέρα, πρὸς ὃν πάντοτε οἱ τοῦ Συλλόγου ἑταῖροι τὸ βλέμμα ἔστρεφον. Ἠγάπα τὸν Σύλλογον ἀληθῶς, ἀλλὰ καὶ ἡγαπάτο ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄβρότατος τοὺς τρόπους ἀείποτε καὶ πρὸς πάντας προσηγῆς, ἐτήρει ἐν ταῖς συζητήσεσι τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ χαρακτῆρα, σφοδρῶς μὲν τοῖς ἀντιφρονοῦσι δι' ἐπιχειρημάτων καὶ ῥητορικῆς δεινότητος ἀντιτασσόμενος, ἀλλὰ μηδέποτε ἐκτρεπόμενος. Τούτων ἕνεκα καὶ ἀντιφροῶν τις ἠγάπα αὐτὸν καὶ ἔσεβε.

Ἄλλὰ καὶ ὡς λόγιος ἐπὶ καλλιπερία διαπρέπων διεκρίθη· οὐ μόνον διὰ πολλῶν λόγων πανηγυρικῶν ἐν διαφόροις τελεταῖς ἐκφωνηθέντων καὶ δημοσίων διαλέξεων, ἀλλὰ καὶ δι' ἐμβριθῶν ἀναγνωσμάτων, γενομένων ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Ἑλλ. Φιλολογ. Συλλόγου καὶ ἄλλων πραγματειῶν.

Κωνσταντῖνος ὁ Καλλιάδης, εἶχεν ὑπερβῆ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἦν τετιμημένος διὰ πολλῶν παρασῆμων, τουρκικῶν, ἑλληνικοῦ, ρουμανικοῦ, σερβικοῦ καὶ ἄλλων, ἐν οἷς καὶ διὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἀπονειμηθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πρώην Ἱεροσολύμων κ. Νικοδήμου. Ἀείποτε δὲ τὸ καθῆκον ἐκπληρῶν πρὸς τε τὴν πολιτείαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἧς τὰς διατάξεις εὐλαβῶς ἐτήρει, ἦν πρὸς πάντας εἰλικρινῆς. Ἀνταξίαν δὲ σύζυγον λαβὼν τὴν εὐγενεστάτην θυγατέρα τοῦ αἰοδίου Κωνσταντ. Καραθεοδωρῆ Ἀγλαίαν, εὐτυχῆ διῆλθε μετ' αὐτῆς βίον, σχῶν ἐκ τοῦ γάμου τούτου θυγατέρα τὴν χαριστάτην δεσποινίδα Ἑλένην, φέρουσαν πάσας τὰς ἀρετὰς τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς εὐγενεστάτης αὐτῆς μητρὸς, ὧν ἦν τὸ χάσμα.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Τὰ δανεικὰ ροῦχα ζεστασιὰ δὲν πιάνουν.

⋆

Τὰ λίγα λόγια εἶνε ζάχαρι καὶ τὰ καθόλου μέλι.

⋆

Τὰ πλούτη ἂν πᾶν ὡς τὰ παιδιὰ, δὲ φθάνουν ὡς τ' ἀγγόνια.

⋆

Τὸ πάθος εἶν' ἀγέρας ποῦ σβύνει τὴν ἀλήθεια.

⋆

Ὅταν τινάζαν τὴν ἀγλάδα, ὅσοι ἴλαξαν τόσοι φάγαν.

